В безодні неба місяць плине,
Немов би човен золотий…
Я знаю: в серці не загине
Вогонь залізної мети.

Нехай часом буває сумно,
Туманить мороком життя,
Та серце хоче жить безумно
Всією силою чуття.

Нова росте і квітне сила,
Мене зовуть шукань шляхи…
У небі місяць легкокрилий
Невпинно хилиться на схід.

І знаю: путь моя сувора
До краю щастя приведе,
Де сяйво сонця – злотозора,
Де вогнекрилий плине день.

Душа, як хвилі океана
Відбила в нетрях неба синь.
А в небі – зоряні титани,
А в небі шир і далечінь…